בס"ד

אורות השבת

בטאון הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשת מוסדות "קול יהודה"

גליון מס' 864

עורך
הרב עוזיאל אדרי

פרשת השבוע
אמור
"מסכת אבות פרק ד'"

מנהל מערכת
הרב אברהם טריקי

דבר העורך

רשב"י הבטיח ויקיים גאולה ברחמים

אמר **רבי שמעון בר יוחאי: "יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין"**, אומר **הרבי:** אם **רשב"י הבטיח** שיקח על עצמו את עוונותיהן של ישראל ויציל כל העולם מהדין, בוודאי רשב"י יקיים ותבוא הגאולה בחסד וברחמים. **מסופר בזוהר:** ראה רשב"י מלאך גדול כהר שבא להחריב את העולם ויוצא מפיו להבות אש, אמר רשב"י לך אמור לקב"ה "בר יוחאי נמצא בעולם ומגן עליו", אמר לו המלאך: הקב"ה אמר "אל תתייחס לדברי בבר יוחאי", גער רשב"י במלאך "אם לא תסתלק אמור עליך שתתבטל", באותה שעה יצתה בת קול מן השמים ואמרה "אשרי חלקך רבי שמעון שהקב"ה גוזר ואתה מבטל שנאמר 'רצון יראיו יעשה'". **כתב הזוהר:** "בל"ג בעומר מתבטלים כל המקטרגים והדינים".

בברכת שבת שלום ומבורך
הרב עוזיאל אדרי
רב המרכז הרפואי "סורוקה"
וק"ק 'שבטי ישראל' שכונה יא' באר שבע

לוח זמנים שבועי

לוח הזמנים מדויק לבאר-שבע	יום א' טל' אייר ל"א לעומר 10.05.20	יום ב' יל' אייר לב' לעומר 11.05.20	יום ג' יל' אייר לג' בעומר 12.05.20	יום ד' יט' אייר לד' לעומר 13.05.20	יום ה' כ' אייר לה' לעומר 14.05.20	יום ו' כא' אייר ל"ו לעומר 15.05.20	שבת קודש כב' אייר לז' לעומר 16.05.20
עלות השחר	4:23	4:22	4:21	4:20	4:19	4:19	4:18
זמן טלית ותפילין	4:31	4:30	4:29	4:28	4:27	4:27	4:26
זריחה - הנץ החמה	5:54	5:53	5:53	5:52	5:51	5:51	5:50
סו"ז ק"ש לדעת מג"א	8:30	8:29	8:29	8:29	8:28	8:28	8:27
סו"ז ק"ש להתנא והגר"א	9:11	9:11	9:10	9:10	9:10	9:09	9:09
סו"ז מכוות ק"ש	10:20	10:19	10:19	10:19	10:19	10:19	10:18
חצות יום ולילה	12:37	12:37	12:37	12:37	12:37	12:37	12:37
מנחה גדולה	13:12	13:12	13:12	13:12	13:12	13:12	13:12
פלג המנחה	18:19	18:20	18:21	18:22	18:22	18:23	18:23
שקיעה	19:29	19:29	19:30	19:31	19:31	19:32	19:33
צאת הכוכבים	19:45	19:46	19:47	19:47	19:48	19:49	19:49

זמני הדלקת הנרות

פרשת השבוע:	אמור
הפטרה:	והכהנים הלוים
כניסת השבת:	19:07
יציאת השבת:	19:59
רבנו תם:	20:51

דבר רב העיר שליט"א

כי לא תשכח מפי זרעו

(ליומא דהילולא דרבי שמעון בר יוחאי זיע"א)

שנינו בשבת (קלח, ב): תנו רבנן, כשנכנסו רבותינו לכרם ביבנה אמרו עתידה תורה שתשתכח מישראל, שנאמר (עמוס ח, יא-יב) הנה ימים באים נאם ה' והשלחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע את דברי ה', וכתיב ונעו מים עד ים ומצפון... תניא רבי שמעון בר יוחאי אומר, חס ושלום שתשתכח תורה מישראל, שנאמר (דברים לא, כא) כי לא תשכח מפי זרעו. אלא מה אני מקיים ישוטטו לבקש דבר ה' ולא ימצאו, שלא ימצאו הלכה ברורה ומשנה ברורה במקום אחד

ובטרם אשיבה ידי לבאר גודל הבטחה זו דרשב"י 'כי לא תשכח מפי זרעו' וכמה גדול כוח הבן – לזכות את האב, אמרתי להקדים תחילה מאמר אחד מופלא בגמ' שיש בו כדי להעיד שאכן נתקיימה הבטחה זו למי שאמרה, וכה הם תוכן דברי הגמ' בבא מציעא (פה, א): הזדמן רבי לעירו של רבי אלעזר בן רבי שמעון בר יוחאי, שאל את אנשי המקום: האם השאיר רבי אלעזר בן אחריו, השיבו לו כן אך... ביקש רבי להביאו מיד לפניו. וכשבא, הסמיכו רבי בסמיכת חכמים ומסרו לדודו רבי שמעון בן איסי בן לקוניא כדי שילמד עמו. ובכל יום ויום עת ישב אותו הבן ללמוד עם דודו, היה אומר אני רוצה לחזור לעירי מפני שקשה עלי הלימוד. אך דודו לא הרפה ממנו, והיה מעודדו: הלא עשו אותך חכם ובגד זהב הלבישוך ורבי קראו לך, ואתה רוצה לחזור לעירך? לשמע הדברים הללו ענה לו הבן, הנני נשבע שלא אבקש עוד לילך לעירי. וכשגדל הבן ישב בישיבה של רבי. ובאחד השיעורים, שמע רבי את קולו ואמר: קול זה דומה לקולו של רבי אלעזר בן רשב"י. אמרו לו, זה אכן קולו של בנו – הלא הוא רבי יוסי בן רבי אלעזר בן רשב"י. קרא עליו את הפסוק (משלי יא, כט) 'פרי צדיק עץ חיים' – זה רבי יוסי ברבי אלעזר ברבי שמעון... וכשנפטר רבי יוסי, הביאו לקוברו במערה בה נטמנו אבותיו, עמד שם נחש כרוך סביב המערה שלא הניח להם לקוברו שם. אמרו לנחש, פתח פיך ויכנס בן אצל אביו, ולא פתח להם. כסבורים העם לומר שזה גדול מזה, יצאה בת קול ואמרה: לא מפני שזה גדול מזה, אלא זה היה בצער מערה וזה לא היה בצער מערה, עכת"ד. הנה כי כן, זכה רבי יוסי להתעלות למדרגה רמה ונשגבה השוה ממש למדרגת אבותיו הק' רבי אלעזר ורבי שמעון בר יוחאי זיע"א, שהרי כך עולה מהבת קול 'לא מפני שזה גדול מזה' – ומשמע שהיו שוים בגדלותם. ואנו אין לנו אלא להשתומם, כיצד נתעלה רבי יוסי למדרגת רבי שמעון בר יוחאי – אשר העיד על עצמו שיכול לפטור את כל העולם כולו מן הדין, ואשר העיד עליו רבו רבי עקיבא 'דייך שאני ובוראך מכירים את כוחך'. ואמנם המפתח לגדלות עצומה זו, הוא על ידי חביבות התורה אשר רבינו הקדוש ברוב חכמתו ידע להחדירה אל תוך לבו הטהור של רבי יוסי בעבודה יום יומית. מכל מקום נלענ"ד, שרבינו הק' הרהיב עוז להכתיר את ר' יוסי עוד בטרם התחיל בלימודו, משום שהיה בטוח בגודל הבטחת זקינו – רשב"י, אשר הבטיח 'שלא תשכח מפי זרעו'. ואפשר שזה מדוקדק בפסוק שקרא עליו 'פרי צדיק עץ חיים', רוצה לומר: רבי יוסי זכה להתעלות כה גדולה, בשל היותו 'פרי צדיק' – אשר מקורו ב'עץ חיים', הלא הוא זקנו רשב"י זיע"א.

ועתה שא נא עיניך וראה, לאלו דרגות רמות ונשגבות זוכה האב – על ידי בנו. איתא בגמ' סוכה (מה, ב): 'אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בר יוחאי, ראיתי בני עליה והם מועטין. אם אלף הן, אני ובני מהן. אם מאה הן, אני ובני מהן. אם שנים הן, אני ובני הן'. וכבר דקדקו המפרשים, מדוע לא המשיך ואמר: אם אחד, אני הוא (ואכן בזוה"ק מפורש שהמשיך רשב"י ואמר 'ואם חד הוא – אנא הוא'). ולמדו מכאן רמז גדול, שאפילו רבי שמעון בר יוחאי עם כל עוצם גדלותו, ידע שאין לך 'בין עליה' אם ח"ו בנו אינו עמו. שכן אין לך מי שמקיים את המשך עלייתו הנצחית של האב בבחינת מה שנאמר 'ותקותך לדור דורים', אלא בניו אחריו.

וזה מוכח ומבואר טפי, ממה שהוסיף (שם) רבי שמעון בר יוחאי: 'יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין, מיום שנבראתי עד עתה. ואלמלא אלעזר בני עמי, מיום שנברא העולם ועד עכשיו...'. הרי לפנינו, שגדולה זכות האב 'כשבנו עמו' יותר מכל זכויותיו עשרת מונים. שכן בלעדי אלעזר, היה בכוח רשב"י לפטור מן הדין 'רק' את בני דורו, אולם עם אלעזר בנו

המשך דבר רב העיר במדור "אורות הכשרות"

אין לקרוא את העלון בשעת התפילה וקריאת התורה

אורות הפרשה

יושפע שפע רב בכל העולמות

'וספרתם לכם ממחרת השבת', ענין ספירת העומר לתקן הפגמים שפגמנו בשכינה הקדושה שנקראת מלכות, שהיא התגלות מלכות ה' יתברך בעולם, שנעשה אפילו מתאוות היתר שהרי שורש התענוגים הגשמיים כאן בעוה"ז למטה באים אליו משורש רוחני עליון שאם לשם שמים אז הוא חיובי ואם לתאווה אז הוא שלילי ופסול מהשבעים שרים המלאכים הממונים על שבעים אומות העולם. כמ"ש בספה"ק **דברי אמת מהחוזה מלובלין** בשם **הבעש"ט הקדוש** כל אומה יש לה תאווה מיוחדת וקליפה ויצר הרע משלה, אשר הם מושכים את האדם כדי שמי שגר בארצם ונופל ונהנה מתאוותם יש להם תוקף ושעבוד עליו, אופיה המיוחד של אותה אומה נובע מעצם מהותה שהיא אותה מדה רעה מיוחדת.

ה' מסיני בא

כתב בספרי נאמר **'ה' מסיני בא'** כשנגלה הקב"ה ליתן תורה לישראל, בתחילה הלך לבני עשו, ואמר להם מקבלין אתם את התורה, אמרו לו מה כתיב בה, אמר להם "לא תרצח", אמרו לא רוצים, שהרי אביהן עשו רוצח היה שנאמר 'והידים ידי עשו', 'ועל חרבך תחיה', הלך לו אצל בני עמון ומואב ובני ישמעאל, אמר להם מקבלין אתם את התורה, אמרו לו מה כתיב בה, אמר להם "לא תנאף לא תגנוב", אמרו לא רוצים, שהרי כל הערווה שלהם, ואביהם לסטים היה, ולא היתה אומה שלא הלך ודפק על פתחה אם ירצו את התורה, זאת מפני היות שורשם בטומאה ממידות הנפולות שבקליפות, וכאשר ישראל נכשלים חלילה בחטאים ומשוקעים בתאוות והיצרים של אומה מסויימת, הרי שאותה אומה אשר ששורשה בתאווה זו היא מקבלת כוח לשלוט ומתגברת ח"ו על ישראל, ע"י המלאך השר שלה בשמים שמקטרג על ישראל, מכוח תאווה המיוחדת של האומה שלו, ותובע דין למעלה שישראל נכשלו בה וניזונים מהכוח הרוחני השלילי שלו, ובכך מקבל רשות לגזול ולמשול חלילה בשפע הטוב היורד מן השמים בשביל ישראל.

ממחרת השבת

'וספרתם לכם ממחרת השבת' "ו'ספרת**ם** ל'כ**ם**" ראשי וסופי תיבות **"ל-מום"**, שהשם הקדוש **"מום"** הוא שם האחרון בשמות הקדושים שבשם הקדוש **ע"ב**, כמ"ש **בשו"ע בבאר היטב** (או"ח סי' נ"ט ס"ק א), יש לדקדק בתפילה בברכת "יוצר אור" כשאומר "משרתים ואשר משרתיו" שלא ידלג על האות וא"ו של "ואשר", שכאשר אומרים בתפילה "**מ**שרתים **ו**'אשר **מ**'שרתיו" הוא ראשי תיבות **"מו"ם"** שהוא אחד מהשמות הקדושים של השם הקדוש **ע"ב**. שהשם הקדוש הזה רומז על סוד כוחם הרוחני השלילי של שבעים המלאכים שרי אומות העולם שגוזלים ויונקים את השפע הטוב מהקדושה ע"י **"הפגם והמו"ם"** שגורמים ישראל בשכינה הקדושה ע"י שנהנים מתאוות העוה"ז כנ"ל. וזהו שכתוב בהמשך הפסוק **"ממחרת השבת"**, שהוא הרמז איך נעשה התיקון לדבר זה, שתיבות **"ממחרת השבת"** צירוף אותיות **"תרחם מה שבת"**, והיינו כמ"ש **בספה"ק אור נערב** למקובל האלקי רבי **משה קורדווירו** זי"ע, שהשכינה הקדושה שנקראת מלכות, ובזמן שישראל עושין רצונו של מקום היא נקראת בשם **"שבת"**, היות שאז השפע הטוב שמגיע לשכינה הקדושה יורד ממילא ישירות בשלימותו אך ורק כל כולו לעם ישראל ללא כל עיכובים וגזלנות של המלאכים שרי אומות העולם למעלה, וכתב **בתיקוני הזוהר**, שבעולם האצילות שהוא כנגד **"שבת"** לא מגיע לשם שום פגם ח"ו, והפגמים אינם אלא בג' עולמות בריאה יצירה עשיה ורק שם בג' עולמות אלו יכולים להתעורר גבורות ודינים, והנה ג' פעמים התיבה **"גבורה"** גימטריה **"תרחם"**, כדאיתא **במסכת סוכה** שע"י תשובה מהפכין את ה**"גבורה"** מידת הדין למידת החסד והרחמים, ואז נעשה מג' פעמים **"גבורה"** רחמים גמורים **"תרחם"**, והשכינה הקדושה אז בבחינת **"שבת"**, וזהו "ממחרת השבת" שע"י התשובה נעשה רחמים גמורים ונעשה בחינת "שבת" שאין דינים וקטרוגים על עם ישראל חלילה, כמ"ש **בזוהר** באמירת "כגוונא" בליל שבת לפני תפילת ערבית של שבת קודש, "וכל דינין מתעברין מינה, ואז ואנפהא נהירין.

וספרתם לכם

"וספרתם" - "ספירה" מלשון **"אור ספיר ובהיר"** (ספיר ויהלום), כלומר **"וספרתם"**, מלשון **"תנקו ותצחצחו"**, את מה תנקו את ה**"לכם"**, תיבת **"לכם"** צירוף אותיות **"מלך"**, מה שפגמתם במידת ה**"מלכות"**, עיקר העבודה בימי ספירת העומר מתמקדת בתיקון המידות, כהכנה למתן תורה בחג השבועות. **"וספרתם"** - "ספירה" מלשון אור ספיר ובהיר, יש להאיר לזכך ולתקן את המידות שבלב. ואז זוכה האדם ל**"לכם"** צירוף תיבה **"מלך"**, דהיינו שע"י תיקון המידות זוכה לתקן את מה שפגם במידת **"המלכות"** שבכל ספירה, ולקבל סייעתא דשמיא מיוחדת להיות **"מלך ושליט על המידות"**, מוח שליט על הלב, על התכונות הנפשיות הפנימיות שלו. וכך כשמגיע חג השבועות הוא מתעלה ל**'והקרבתם מנחה חדשה לה'**, **'**והקרבתם **מ**'נחה **ח**'דשה **ל**'ה'", ראשי תיבות **'מוחל'**, דהיינו שה' יתברך **"מוחל וסולח"** בקבלת התורה את כל עוונותיהם של ישראל, והקרבן שמקריבים בחג השבועות הוא בדרגה של **'מנחה חדשה'** שהוא לא בא לכפרה, אלא כדי להתעלות והתחדשות האדם בעבודת ה', ולהוסיף אומץ וכוח בקיום התורה והמצוות. ועל כן **"מנחה חדשה לה'"**, **"להוי"ה"** גימטריה **"נ"ו"**, עיין בספר הק' **עבודת ישראל** בסוד **"ה' פעמים נ"ו"** שבפסוק **"ויהי נועם"**, למתק את הדינים מעל עם ישראל ויתהפכו הדינים ויעשו לרחמים גמורים, ויושפע שפע רב בכל העולמות של טובה וברכה מרובה עלינו ועל כל ישראל אמן.

אורות הכשרות

יש בכוחו לפטור גם את כל הדורות שקדמו לו. וזה מודעה רבה לאורייתא, לכל העמלים בתורה וטרודים בה בכל זמנם ומרצם, עד שאינם מוצאים פנאי ללימוד הבנים. שהרי עין רואה מכאן, שמלבד מצות 'ושננתם לבניך', גם האב עצמו מתעצם ומשתבח לאין ערוך – מכוח הבן. והוא שאמרו רבותינו: 'ברא מזכה אבא'.

ומי לנו גדול יותר מרבינו הקדוש – רבי יהודה הנשיא, אשר העד העיד בנו הש"ס בכתובות (קג, ב) שבשעת פטירתו מן העולם אמר: 'לבני אני צריך'. ללמדך שאפילו רבינו הק' אשר אין לנו מושג כלל בעוצם גדלותו, בטרם בואו להתייצב בפני בית דין של מעלה לא סמך על כל מעשיו הנשגבים, אלא אמר 'לבני אני צריך'.

וכמים צוננים על נפש עייפה, הם בזה דברי הרמב"ן אודות זכותו של תרח. דהנה שנינו במדרש אגדה (ויקרא ה) שאברהם הציל את תרח, שנאמר (בראשית טו, טו) 'ואתה תבוא אל אבותיך בשלום'. והתמיה בולטת מאליה, וכי איזו בשורה יש כאן לאברהם – שיזכה לשבת בעולם הבא לצדו של תרח! אשר כל מהותו היתה להחדיר כפירה בעולם. ואכן מכוח קושיא זו, הוכרח רש"י לפרש שם: 'אביו עובד כוכבים והוא מבשרו שיבוא אליו, ללמדך שעשה תרח תשובה'. וזה עולה בקנה אחד עם מה שגילה האר"י ז"ל, שאיוב היה גלגול של תרח ועל ידי ייסוריו הנוראים תיקן את שורש נשמתו של תרח. ברם הרמב"ן לא נתפייס בזה, ופירש שם: 'שמא יש לו חלק לעולם הבא בזכות בנו'. ולפי דבריו עולה, שאע"פ שתרח נשאר ברשעותו מכל מקום זכה לחיי העולם הבא בזכות אברהם בנו. והדברים מופלאים, שהרי תרח לא זו בלבד שאין לו חלק בגדלותו של אברהם, אלא אדרבה עשה הכל כדי להפריע בדרכו, ולא היסס להשליכו לכבשן האש באור כשדים, ואף על פי כן זכה בעבורו לחיי נצח.

וכמה נוראים הם בזה, דברי הילקוט שמעוני אודות הצלתו של אברהם אבינו ע"ה מכבשן האש. חה לשונו על הכתוב (ישעיה כט, כב) לכן כה אמר ה' אל בית יעקב אשר פדה את אברהם: 'היכן מצינו שפדאו יעקב לאברהם, ר"ה ורבי ירמיה בשם רבי שמואל בר יצחק אמר, אברהם ניצל מכבשן האש בזכותו של יעקב. משל לאחד שהיה לו דין לפני השלטון וכו', כך יצא דינו של אברהם מלפני נמרוד להישרף וצפה הקב"ה שעתיד יעקב לצאת ממנו, אמר כדאי הוא אברהם להינצל בזכותו', עכ"ל. ויש להתבונן נוראות, הלא אברהם לא נפל לאותו כבשן אלא מתוך שמסר נפשו על קידוש ה', ועמד בזה כנגד כל בני דורו. זאת ועוד, שבזכותו של אברהם זכו בניו אחריו לדורות עולם לימי החסד והרחמים, וכדברי המדרש (מובא במטה משה): 'אמר הקב"ה לאברהם, אני יחיד ואתה יחיד – אתן לבניך יום המיוחד לכפר בו עוונותיהם, וזהו הושענא רבה. ועוד אמר הקב"ה לאברהם, אם אין כפרה לבניך בראש השנה – תהא ביום הכיפורים, ואם לאו – תהא בהושענא רבה'. ועם כל זה הוא עצמו לא ניצל מאותו כבשן, אלא בזכות יעקב שעתיד לצאת ממנו!

וגם יעקב אבינו עצמו, לא זכה לחיים הנצחיים אלא בזכות בניו אחריו, כמבואר בגמ' ערוכה בתענית (ה, ב): 'רב נחמן ורב יצחק הוו יתבי בסעודתא, אמר לו רב נחמן לרב יצחק לימא מר מילתא... א"ל הכי א"ר יוחנן יעקב אבינו לא מת. א"ל וכי בכדי ספדו ספדנייא וחנטו חנטייא וקברו קברייא, א"ל מקרא אני דורש שנא' ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים (ירמיה ל, י) מקיש הוא לזרעו, מה זרעו בחיים אף הוא בחיים'.

בברכת שבת שלום ומבורך

הרב **יהודה דרעי**

הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

הרבנות והמועצה הדתית באר שבע
מחלקת הכשרות

הוסרה ההשגחה

"מגולגלוואח"

תחנה מרכזית חנות מס' 122, באר-שבע.

ומהיום אין לנו שום פיקוח ואחריות על המוצרים הנמכרים בעסק הנ"ל

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו של
מורנו המרא דאתרא
הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א

מהלכות ברכת הלבנה - א'

מהו זמן תחילת ברכת הלבנה?

אמנם לדעת רוב הראשונים ובראשם הרמב"ם והרא"ש וכ"נ דעת הרי"ף, תחילת זמן ברכתה הוא בליל הראשון לחידושה, ויש מהם שהפליגו לומר שזה הזמן המובחר לברך עליה לכתחילה ורק בדיעבד אם איחר ולא בירך יברך עליה בשאר לילות. מכל מקום יש מרבותינו הראשונים ובראשם רבינו יונה שהוח שאין לברך עליה אלא אחר שעברו ג' ימים והיינו שמברך עליה בליל הרביעי לחידושה, וכן מנהג רוב קהילות אשכנז. אך לדעת מרן השו"ע אין לברך עליה אלא אחר שעברו שבעה ימים מלאים, וכן מנהג עדות המזרח ומקצת קהילות אשכנז.

מהו סוף זמן ברכת הלבנה?

סוף זמן ברכת הלבנה הוא עד ששה עשר יום ואין יום הששה עשר בכלל, והיינו שמברך עליה עד סוף ליל חמישה עשר לחישה. ואמנם י"א שאף יום ששה עשר בכלל, אך העיקר להלכה כדעה ראשונה. ומכל מקום מי שאיחר ולא בירך עליה עד שעבר זמנה, יברך בליל ששה עשר בלא שם ומלכות.

האם יש להקפיד לברך על הלבנה חוקא במוצאי שבת?

אין מברכים על הלבנה אלא במוצאי שבת כשהוא מבושם ובגדיו נאים, וגם אם מכל סיבה לא יכל לברכה במוצאי שבת ראוי לברך עליה כשהוא לבוש בגדים נאים.

לבנה שהיתה מכוסה בעננים אך צורתה ניכרת מתוכם האם ניתן לברך עליה?

לבנה שהיתה מכוסה בעננים באופן שאין ניכר מתוכם צורתה, העיקר להלכה שא"י לברך עליה. וכן הוא הדין כשניכרת צורתה אך היתה מכוסה כל כך עד שאי אפשר ליהנות מאורה. אולם אם היתה מכוסה בענן דק באופן שניכרת צורתה וגם אפשר ליהנות מאורה, רשאי לברך עליה.

התחיל לברך ונתכסתה הלבנה האם מסיים את הברכה?

אם התחיל לברך ותוך כדי הברכה נתכסתה הלבנה בענן, גומר הברכה.

באופן שידע קודם הברכה שהלבנה תתכסה תיכף האם רשאי לברך עליה?

אם קודם שהתחיל לברך ידע בוודאות שתתכסה תיכף, לא יתחיל לברך.

האם זמן ברכת הלבנה נקבע על פי חישוב המולד או לפי היום שנקבע בו ראש חודש?

תחילת זמן הברכה וסוף זמנה נחשבים משעת המולד ולא מיום קביעות ראש חודש, לדוגמא כשהיה המולד במוצאי שבת בשלוש שעות בלילה מותר לקדשה עד שלוש שעות של ליל שני שהוא ליל חמישה עשר מחידוש המולד מעת לעת.

הילולא דצדיקייא

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

רבבות נשמות נתקנים בההדלקה לכבוד רשב"י

כתב ה"בני יששכר": ההדלקה בל"ג בעומר בא לרמז על אורה של תורה שהתגלה ביום זה תורתו של רשב"י. ל"ג בעומר הוא יום שגם נולד וגם נפטר רשב"י. **כתב האדמו"ר רבי אהרן מקארלין זיע"א:** כמו שהקב"ה לכל - כך הרשב"י לכל. **כתב בספר "מסע מירון":** מקובל בידי צדיקי וחסידי הארץ הקדושה כי נשמתו של התנא האלוקי רשב"י תתנוסס על ההדלקה לכבודו. **כתב האדמו"ר רבי אברהם יעקב מסאדיגי ורה זיע"א:** כי ביום ל"ג בעומר בזמן הדלקת המדורות לכבוד התנא האלוקי רשב"י מקבלים רבבות נשמות ישראל את תיקונם והוא עת רצון ושמחה גדולה בכל העולמות ועל כן מרבים בהלקת נרות ומדורות לכבוד רשב"י.

רשב"י עומד על ציונו ומברך את כל הבאים

אמר האר"י הקדוש זיע"א: ביום ל"ג בעומר עומד התנא הקדוש רשב"י על ציונו הקדוש במירון ומברך לכל אחד ואחד הבאים שמה לשמוח בשמחת ההילולא. **מסופר על ה"אור החיים" הקדוש זיע"א:** שבל"ג בעומר היה עולה לציון הקדוש במירון ואומר ברעדה: "היאך אני השפל נכנס למקום אש להבת שלהבת מקום שהקב"ה וכל פמלייא של מעלה וכל נשמות הצדיקים נמצאים.

ל"ג בעומר – כיום הכיפורים

כתב רבי יהונתן אייבשיץ זצוק"ל: ראוי לכל איש לשוב בתשובה ביום ל"ג בעומר כי זכות רבי שמעון מסייע להבא להיטהר דגם בעולמות העליונים הוי הילולא דרשב"י. **כתב הרמ"ק זיע"א רבו של האר"י הקדוש:** יום ההילולא דרשב"י היא עת רצון גדול ושמחה רבה למעלה ומזמינים את כל פמלייא של מעלה לשמוח בשמחתו של רשב"י שמעטרים אותו ביום זה בכתרים קדושים. **הגה"ק רבי איצקל מפשעווארסק זיע"א כתב בשם האדמו"ר רבי שר שלום מבעלז זיע"א:** שגודל ועוצם קדושת יום ל"ג בעומר הוא כמו יום הכיפורים.

המתקת הדינים – ושמחת התורה

כתב המקובל הריא"ז מרגליות זיע"א: בכל שנה ביום ל"ג בעומר מתעורר בעולם כח ישועה של רשב"י שאמר "יכול אני לפטור את העולם כולו מן הדין" ורבים נושעים ביום זה. **כתב הגה"ק רבי לוי יצחק מברדיטשוב זיע"א:** יום ל"ג בעומר הוא "שמחת התורה" כיון ש"אור הגאולה" של קריעת ים סוף מאיר מחג הפסח עד ל"ג בעומר "והאור הגנוז" הגדול והנפלא של מעמד הר סיני - קבלת התורה מתחיל כבר להאיר מל"ג בעומר שהוא טו"ב - 17 ימים לפני חג השבועות ומרומז דבר זה בתורה שנאמר "ויקרא לו יעקב **"ג"ל ע"ד"** כלומר כשמגיע **ג"ל-ל"ג** בעומר מתחיל ההארה של **ע"ד-עדו"ת** שזה התורה הקי הנקראת **עדו"ת** ה' נאמנה מחכימת פתי.

רשב"י ומשה רבינו

כתב בספר "שער יששכר" להאדמו"ר ממונקאטש זיע"א: וראה זה פלא "ל"ג בעומר" בגימטריא "משה" ובזה היום בכל שנה באותו יום בשבוע שיחול "ז' באדר" יחול גם כן באותו יום בשבוע "ל"ג בעומר" וכן ייחול גם כן באותו יום בשבוע יום ד' דחג הסוכות יום האושפיזין של משה רבינו ע"ה.

רופא חולים ופוקד עקרות

כתב האדמו"ר מבראנוב זיע"א: בזכות רשב"י נמשכת הרפואה לעולם ורמז לזה כי תיבת **"ורפאתיו"** בגימטריא **"שמעון בר יוחאי" = 703,** ויום הילולת רשב"י חל בל"ג בעומר שהוא תיקון מדת "הוד שבהוד" ובתפילה נרשם מידת "הוד" ב"בורא רפואות". **כתב רבינו עובדיה מברטנורא זצוק"ל:** הרבה עקרות נפקדו וחולים נתרפאו בנדר ונדבה שהתנדבו לציון הרשב"י במירון. סגולה להיפקד בבנים לינדור שהבן שיוולד יקרא "שמעון". וכן שאת "החלאקה" - התגלחת הראשונה בגיל 3 יעשו בציון הקי במירון. וכן לנדב ח"י רוטל משקה לציון הקי במירון ליום ל"ג בעומר.

לג בעומר הילולת הרמ"א

שמחת רבי שמעון בר־יוחאי בקברו במירון התפשטה עם השנים בכל תפוצות ישראל. בל"ג בעומר נהגו המוני בית־ישראל לעלות להשתטח על קברי צדיקים, ובדרך זו להתקשר עם רשב"י ומירון.

סיפורנו עוסק בעליית ל"ג בעומר לקבר הרמ"א (רבי משה איסרליש) בקרקוב. דעה רווחת בעם גורסת כי הרמ"א חיבר ל"ג ספרים ונפטר בל"ג בעומר בשנת (ש)ל"ג. יודעי־דבר אמנם מערערים על הגרסה הזאת, ובכל־זאת יש נוהגים להזכיר את הרמ"א בל"ג בעומר.

שנה אחת, בעת העלאת זכרו של הרמ"א בל"ג בעומר, סיפר אחד הזקנים:

כשהופיע ספרו ההלכתי המקיף של רבי יעקב, בעל ה'טורים', נתקבל בכל תפוצות ישראל ונתחבב מאוד על גדולי התורה. במיוחד זכה לחיבתם של שני גאוני ישראל, שאף חיברו חיבורים מיוחדים עליו: רבי יוסף קארו, מגולי ספרד, שהתיישב בצפת, וקרא לחיבורו על ה'טורים' בשם 'בית יוסף'; ורבה של קרקוב, הרמ"א, שחיבורו על ה'טורים' נקרא 'דרכי משה'.

לאחר שהרמ"א אסף את תורתם של גדולי פולין ואשכנז והוסיף את חידושיהם והשגותיהם לדברי ה'טורים', עלה במחשבתו לחבר ספר חדש, שיגיש את כל הדינים בצורה מסודרת, הלכה למעשה. בלי לגלות את החלטתו לאיש ניגש למלאכה העצומה.

יום אחד, בשעה שכבר עמד לברך על המוגמר, נזדמן לביתו שד"ר [=שליח־דרבנן] מעיר־הקודש צפת. שמח הרמ"א על הזכות לארח יהודי זה, שנתגלה לו כאחד מבני־העלייה של צפת. ציווה להכין לאורח שולחן ערוך כל טוב.

בגמר הסעודה הוציא השד"ר מילקוטו ספר, הושיטו לרמ"א ואמר לו: "לאחר שכיבדתני בשולחן ערוך בכל טוב, אכבד אף אני אותך ב'שולחן ערוך' — ספר הלכות שבא לאחד את כלל ישראל. את הספר חיבר הגאון רבי יוסף קארו. שמע הרמ"א את דברי השד"ר וליבו פעם בחזקה. נטל את הספר לעיין בו, והשד"ר שהתבונן בפניו ראה בהן תערובת של שמחה ותוגה.

כל הלילה הגה הרמ"א בספר שהגיע מצפת, והשווה אותו לחיבורו. תחילה ראה את הדברים דומים מאוד זה לזה, אולם אחרי עיון נוסף מצא שבכל־זאת יש הבדלים, בייחוד כאלה הנובעים מחילוקי הדעות בין חכמי ספרד לחכמי אשכנז. רבי יוסף קארו הכריע בכמה מקומות כדעת חכמי ספרד, בעוד הרמ"א הכריע כשיטת גדולי אשכנז.

מה לעשות עכשיו? להוציא את ספרו ולהתעלם לגמרי מהשולחן־ערוך של הרב מצפת? לקבוע מסמרות רק לפי דעת חכמי אשכנז? הרי משמעות הדבר שלעם־ישראל יהיו מעתה שני ספרי הלכה אשר יפלגו אותו לשניים!

כל הלילה התחבט הרמ"א בשאלה. לבסוף גמלה בליבו ההחלטה לגנוז את ספרו. מבטו נפל על עץ בודד, שעמד באמצע בית־העלמין שמאחורי ביתו. למחרת, בשעת לילה מאוחרת, יצא הרמ"א אל בית־העלמין. הביט היטב כה וכה, וכשראה כי אין איש, חפר ליד העץ בור עמוק, עד מתחת לשורשיו, טמן בו את הכתבים, וחזר ומילאו עפר. איש לא ידע את מקום קבורתם של הכתבים, חוץ מהשמש הנאמן של בית־העלמין, שהבחין במעשהו של הרב ושמרו בלבו. לפני מותו מסר את הסוד לאיש שירש את תפקידו, כדי שישמור על העץ.

אחרי שגנז את ספרו ישב הרמ"א לכתוב הגהות לשולחן־ערוך של רבי יוסף קארו, ולהוסיף בהן את מנהגי ופסקי חכמי אשכנז ופולין. לימים ביקר בביתו אותו שד"ר שנית. בטרם נפרדו זה מזה פנה הרמ"א אל השד"ר ואמר לו: "בפעם הקודמת הבאת לי 'שולחן ערוך' במתנה. כעת הנני מחזיר לך במתנה 'מפה' שערכתי ל'שולחן'".

הגיש הרמ"א את חיבורו לשד"ר והוסיף: "אנא, מסור אותו לרבי יוסף קארו ואמור לו כי מפה זו נוצרה עוד לפני השולחן, אך הכנת מידתה נעשתה לאחר מכן"...

כשקיבל רבי יוסף את ה'מפה' התרשם עמוקות מגדולת הרמ"א ידידו, והעריך מאוד את המעשה. הלך וקנה במאה דינרים קלף וכתב ספר־תורה למענו ושלחו לו כמתנה.

מיום שגנז הרמ"א את חיבורו מתחת לעץ, גדל העץ וענפיו התפשטו לכל עבר, ואיש לא ידע את סוד ברכת גידולו. לפני פטירתו ביקש הרמ"א להיקבר ליד העץ. בדבריו נעשה, והוא נקבר באותו יום תחת העץ.

עם השנים נתאחדו השניים והגנו זה על זה — הקבר על העץ והעץ על הקבר. כך אירע פעם בל"ג בעומר, כשהמוני יהודים עלו לקבר הרמ"א ונתקלו בעץ, וברוגזם רצו לעוקרו, על־אף מחאותיו ואזהרותיו של השמש. והנה התרגשה סופת רעמים איומה, שהניסה אותם לכל עבר. הכול ראו בכך אות מן השמים לבל יעז מישהו לגעת בעץ לרעה.

העץ נשאר על מקומו ואף שילם על כך למיטיבו. כשנכנסו הנאצים לקרקוב והחריבו את הרובע היהודי ואת בתי־הכנסת, הגיעו אל בית־העלמין העתיק, חיללו את הקברים וניתצו את כל המצבות. באותו הזמן הוריד העץ את ענפיו עד לאדמה והסתיר את מצבת הרמ"א מעיני הרשעים, והם עזבו את המקום בלי לפגוע בה.

כשחזרו יהודי פולין אחרי המלחמה והגיעו לקרקוב, הייתה דרכם הראשונה לבית־העלמין, ומה השתוממו במוצאם את מצבת רבם הרמ"א, שנשארה שלמה מבין רבבות המצבות המנופצות והמחוללות, כשהעץ מחפה ומצל עליה, וענפיו נוטים למטה.

לעילוי נשמת
הרב **יוסף שלמה טריקי** זצ"ל
בר עליה ז"ל
והרבנית **רחל טריקי** ע"ה
בת סימי ז"ל
ת. נ. צ. ב. ה.

הרבנות והמועצה הדתית
באר שבע

הריני שמח לבשר כי:
משרדי הרבנות והמועצה הדתית נותנים מענה בשירותי הדת במתכונת רגילה לפי הנחיות משרד הבריאות ובהתאם למצב.

מקוואות לנשים פתוחים רגיל.

מקוואות לגברים פתוחים בשלשה מקומות בלבד:

בשכונה ד' צפון רח' שמעון בן שטח 6
בימים א' – ה' מהשעה 6:00 עד השעה 8:00
וביום ו' מהשעה 6:00 עד השעה 8:00
ומהשעה 10:00 עד השעה 15:00

בשכונה ה' רח' סטרומה 40
בימים א' – ה' מהשעה 4:00 עד השעה 8:00
וביום ו' מהשעה 4:00 עד השעה 8:00
מהשעה 10:00 עד השעה 15:00

בשכונת רמות רח' המדע 40
בימים א' – ה' מהשעה 6:00 עד השעה 10:00
וביום ו' מהשעה 6:00 עד השעה 14:00

"אבקש להקפיד על ההנחיות של משרד הבריאות"

דרכי ההתקשרות:
כתובת: רחוב התלמוד 8 שכונה ד' באר שבע
טלפון: 08-6204000 | **פקס:** 08-6237234
דוא"ל : shlomo8@bezeqint.net
דוא"ל : mirid@mdatitbs.co.il
אתר האינטרנט: www.mdb7.org.il

בברכת התורה ושנשמע ונתבשר בבשורות טובות
יהושע (שוקי) דמרי
ממונה המועצה הדתית

הרבנות והמועצה הדתית
באר שבע

הודעה חשובה

הרינו מודיעים לציבור
שמשרדי הרבנות והמועצה הדתית
ברח' התלמוד 8 , שכונה ד'

יהיו סגורים לקהל עקב "לג' בעומר"
ביום שלישי יח' אייר תש"פ (12.5.20)

למעט קבלת לויות בין השעות 8:30-10 בבקר
ולאחר מכן יש לפנות: לרב לורבר אברהם 054-4348735

זכות הרשב"י תגן בעד כל עם ישראל אמן
יהושע (שוקי) דמרי
ממונה המועצה הדתית

*חוכן המודעות באחריות המפרסמים בלבד. ט.ל.ח
077-9155552